

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 598

гр. София, 24.03.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО VI ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ралица Манолова

Членове: Петър Стоицев
Силвия Тачева

като разгледа докладваното от Петър Стоицев Въззивно частно наказателно дело № 20211100603477 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.249, ал.3 вр. чл.341-345 от НПК.

Образувано е по частна жалба на адв. П.К., защитник на подс. Р. В. К. срещу определение от разпоредително заседание на СРС, НО, 18 с-в от 27.05.21 г. по НОХД №4935/20 г., с което съдът е оставил без уважение искането на защитника за прекратяване на съдебното производство на основание чл.249, ал.1 вр. чл.248, ал.1, т.3 от НПК поради допуснати на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуални правила и за връщане на делото на прокурора за отстраняване на нарушенията.

В частната жалба се твърди, че разпоредителното заседание на първоинстанционния съд е проведено при наличие на съществен процесуален порок, изразяващ се в нарушаване на принципа за неизменност на съдебния състав. Изложени са също така съображения по същество във връзка с допуснати при изготвяне на обвинителния акт съществени нарушения на процесуални правила, като се твърди, че от съдържанието на обвинителния акт не става ясно какви точно действия е извършил подсъдимия, което не му позволява да научи за какво престъпление е привлечен към наказателна отговорност.

Въззивният съд, като съобрази изложеното в жалбата, материалите по делото, както и разпоредбите на закона, намира за установено следното:

При провеждането на разпоредителното заседание на районния съд е допуснато съществено процесуално нарушение, което не може да бъде отстранено в настоящото производство и което представлява основание за отмяна, на формално основание, на постановеното в разпоредителното заседание определение.

Районният съд е започнал провеждането на разпоредителното заседание на 23.11.20 г. в съдебен състав: председател А.П. и членове Н.П. и Ж.Н.. В това съдебно заседание са се явили подс. К., упълномощеният му защитник адв. К., повереникът на пострадалия от престъплението адв. Р. и прокурор при СРП. След даване ход на делото страните са изложили своите становища по въпросите по чл.248, ал.1, т.1 до т.8 от НПК, които са предмет на разпоредителното заседание. След приключването на устните изложения, съдът не се е произнесъл незабавно по въпросите, предмет на разпоредителното заседание, а е отложил делото за 04.02.21 г. С определение от закрито заседание от посочената дата делото е било пренасрочено за 27.05.21 г. във връзка с усложнената епидемична обстановка. В съдебно заседание на 27.05.21 г. е бил даден ход на делото в състав: председател А.П. и членове М.А. и Ж.Н.. В това съдебно заседание съдът е провел съвещание и се е произнесъл по въпросите по чл.248, ал.1, т.1 до т.8 от НПК, които са предмет на разпоредителното заседание.

Започването на разпоредителното заседание в един съдебен състав на 23.11.20 г. и приключването му в различен съдебен състав на 27.05.21 г. представлява съществено процесуално нарушение, което е нарушило основно правило в наказателния процес – правилото за неизменност на съдебния състав, закрепено в чл.258 от НПК. Недопустимо е устните становища на страните по въпросите, предмет на разпоредителното заседание, да бъдат изслушани /непосредствено възприети/ от един персонален състав на съда, а решението по същите тези въпроси да бъде взето от друг персонален състав, както е станало в настоящия случай. Неправилно е схващането на районния съд, отразено в протокола от съдебно заседание на 27.05.21 г., че правилото за неизменност на съдебния състав касае единствено събирането на

доказателствата по делото. В действителност, разпоредбата на чл.258 от НПК не съдържа такова ограничение и следва да се приеме, че неизменността включва и изискването решенията по делото да се вземат от същия персонален състав на съда, който непосредствено е събрал и проверил доказателствата, но също така и изслушал пледоариите на страните. В тази връзка следва да се направи анализ на разпоредбата на чл.18 от НПК, която закрепя принципа за непосредственост в наказателния процес - пряко свързан с правилото за неизменност на съдебния състав. Текстът на закона гласи, че съдът, прокурорът и разследващите органи основават решенията си върху доказателствени материали, които те събират и проверяват лично, освен в случаите, предвидени в този кодекс. Разпоредбата разглежда събирането и проверката на доказателствата, на първо място, и вземането на решения, на второ място, като хронологично последователни и взаимно свързани етапи на производството, които следва да бъдат осъществени от едни и същи лица. Оттук следва изводът, че принципът за непосредственост и свързаното с него правило за неизменност на съдебния състав, следва да обхване както съдебното следствие, така и съдебните прения, предхождащи постановяването на крайния съдебен акт. Няма основание тази постановка да не се прилага и във връзка с провеждането на разпоредителното съдебно заседание, с тази особеност, че поради спецификата на това производство, в което не се провежда съдебно следствие, непосредствеността и неизменността се отнасят до изслушването на пледоариите и последващото произнасяне от съда на тайно съвещание.

По тези съображения и предвид допуснатото от първата инстанция съществено процесуално нарушение при провеждането на разпоредителното заседание, което не може да бъде отстранено в настоящото производство, постановеното в разпоредителното заседание определение следва да бъде изцяло отменено и делото да се върне на районния съд за повторно провеждане на разпоредително заседание при спазване на изискването за неизменност на съдебния състав.

Въззивната инстанция констатира и други пропуски при провеждане на разпоредителното заседание, изразяващи се в липса на надлежно конкретизиране в определението на съда на лицето, конституирано като частен обвинител и граждански ищец, както и на приетия за съвместно разглеждане в наказателния процес граждански иск. Конституираният по

делото частен обвинител и граждански ищец е посочен единствено с неговата фамилия – Е., вместо да бъде индивидуализиран с трите му имена, както следва да се индивидуализират по принцип физическите лица. Още по-съществен е пропускът да се посочат в определението на съда каквито и да било данни относно приетия за съвместно разглеждане граждански иск. В определението на съда бланкетно е отразено, че е допуснат за съвместно разглеждане в наказателното производство предявен от пострадалия граждански иск. Съдът е следвало да конкретизира срещу кое лице е предявен приетия иск, за какъв вид вреди /имуществени или неимуществени/ и за каква сума.

Така мотивиран, Софийски градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ изцяло определение от разпоредително заседание на СРС, НО, 18 с-в от 27.05.21 г. по НОХД №4935/20 г. по въпросите по чл.248, ал.1, т.1 до т.8 от НПК.

ВРЪЩА делото на районния съд за ново провеждане на разпоредително заседание.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____